

Lieta Nr.A43005611
SKA-48/2013

SPRIEDUMS

Rīgā 2013.gada 29.janvārī

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētājs senators J.Neimanis
senatore J.Briede
senatore I.Skultāne

piedaloties pieteicējas SIA „Nosaukums” pārstāvim G.S.,
pieteicējas SIA „Nosaukums/I” pārstāvjiem K.H. un A.M., un
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Konkurences padomes pārstāvei I.Š.,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „Nosaukums” un SIA „Nosaukums/I” pieteikumiem par Konkurences padomes 2011.gada 24.februāra lēmuma Nr.E02-13 atcelšanu daļā, sakarā ar SIA „Nosaukums” un SIA „Nosaukums/I” kasācijas sūdzībām par Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 30.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Konkurences padome konstatēja, ka SIA „Nosaukums” (turpmāk – Centrs) un SIA „Nosaukums/I” (turpmāk – /Nosaukums/I) apmainījās ar šādu informāciju:

- 1) pretendenta piedāvājumu iepirkumā Nr.86, kur norādītas programmas noteiktās pilsētās un to cenas dažāda skaita cilvēku grupām;
- 2) atsevišķu pretendentu piedāvājumu sadaļām citos iepirkumos pirms piedāvājumu iesniegšanas iepirkumos vai programmu realizēšanas;
- 3) /Nosaukums/I īstenotajām un plānotajām izglītības programmām un to laikiem 2010.gadā;
- 4) komercinformāciju (mācību programmu plāniem un pasniezēju sarakstiem);
- 5) dokumentiem, kas attiecas uz programmu īstenošanu (uzņēmuma līgumiem, darbā pieņemšanas aktiem).

[2] Konkurences padome ar 2011.gada 24.februāra lēmumu pieteicēju darbībā konstatēja Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punkta pārkāpumu, jo starp pieteicējiem pastāv tirgus sadale un vienošanās par tādas informācijas apmaiņu, kas attiecas uz realizācijas noteikumiem, un uzlika pieteicējiem naudas sodus; lietas izpēti daļā par Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 3.punkta pārkāpumu izbeidza.

[3] Pieteicējas iesniedza pieteikumus par administratīvā akta atcelšanu daļās, kas skar to tiesības.

[4] Administratīvā apgabaltiesa ar 2012.gada 30.marta spriedumu pieteikumus noraidīja. Tiesas spriedums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[4.1] No rakstveida dokumentiem un elektroniskā pasta sarakstes, kas veikta starp Centra valdes locekli vai citām personām un /Nosaukums/I valdes priekšsēdētāju un vadītāju izglītības jomā, apkopojuma izriet, ka laikā no 2009.gada aprīļa līdz 2010.gada septembrim pieteicēju amatpersonas savstarpēji apmainījās ne tikai ar informāciju, kas attiecas uz abu pieteicēju savstarpējām līgumiskām saistībām par materiāli tehniskās bāzes izmantošanu, kopēju semināru rīkošanu un pieredzes apmaiņas braucienu organizēšanu, apmācību kvalitātes nodrošināšanu, bet par daudz plašāku jautājumu loku, Centram piedaloties /Nosaukums/I mācību programmas

īstenošanā un otrādi. Kopumā izvērtējot elektroniskās sarakstes veidā notikušo informācijas apmaiņu, tā vērtējama kā ilgstoša un sistemātiska, tā aptver informāciju par abu pušu plānotajām mācību programmām, to aprakstiem, saistībā ar mācību programmu īstenošanu noformējamiem dokumentiem, arī informāciju par sadarbības partneriem, tika arī organizēta savstarpēja programmu saskaņošana. Līdz ar to Konkurences padome pamatoti secināja, ka pieteicējas ir apmainījušās ar saimnieciska rakstura informāciju un komercinformāciju, kas attiecībā pret citiem tirgus dalībniekiem pieteicējas nostādīja labākā pozīcijā.

[4.2] Konkurences padomes iegūtie pierādījumi ir pietiekami, lai konstatētu regulāru informācijas apmaiņu starp Centru un */Nosaukums/1* horizontālā līmenī par mācību programmu realizāciju. Starp pieteicējam atsevišķos jautājumos bija noslēgti līgumi par sadarbību, tostarp arī par kopīgas materiāli tehniskās bāzes izmantošanu. Daļa informācijas apmaiņas varēja būt saistīta arī ar šo sadarbību, ko varētu atzīt par horizontālās vienošanās sadarbību un izvērtēt atbilstoši Konkurences likuma 11.panta otrajai daļai, kas par spēkā esošām ļauj atzīt tādas vienošanās, kuras nedod iespēju likvidēt konkurenci ievērojamā tirgus daļā. Tomēr visi lietā esošie pierādījumi, vērtējot tos kopumā un savstarpējā sakarībā, norāda, ka pieteicēju sadarbība, ņemot vērā tās ilgumu, sistemātiskumu, saturu, apjomu un detalizācijas pakāpi, pēc būtības ir uzskatāma par aizliegtu vienošanos, jo saturēja horizontālā karteļa pazīmes. Līdz ar to nav vērtējams, vai šī vienošanās ir atbrīvojama no Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktā aizlieguma. Ziņas par konkurenta piedāvājumiem iepirkumos un programmu īstenošanu, kā arī atsevišķos gadījumos pat piedalīšanās konkurenta saimnieciskajā darbībā ietekmēja konkurenci, jo otram konkurentam bija iespējams skaidri saprast un prognozēt konkurenta tirgus pozīcijas. Tādējādi bija iespējams prognozēt konkurenta rīcību, attiecīgi plānojot savu rīcību, kas savukārt neatbilst normālai un vispārzināmai komercpraxei, tas nelabvēlīgi ietekmē konkurenci un no tā cieš patērētāji. Lietā esošie pierādījumi apstiprina, ka pieteicējas ne tikai sadarbojās, izmantojot kopīgu materiāli tehnisko bāzi, bet būtībā tirgū rīkojās samērā saskaņoti, jo bija savstarpēji informētas par daudziem konkurenta saimnieciskās darbības aspektiem. Zinot konkurenta pozīcijas tirgū, pieteicējas varēja savstarpēji paredzēt viena otras rīcību tirgū un negodīgi konkurēt ar citiem tirgus dalībniekiem. Apstākļiem, ka pieteicēju konkurentam SIA *„Nosaukums/2”* ir tirgus lielākā daļa, ka Konkurences padome ir uzsākusi pārbaudi par SIA *„Nosaukums/2”* un ka Korupcijas

novēršanas un apkarošanas birojs ir veicis pārbaudi saistībā ar konkursiem, kuros piedalījās pieteicējas, neatbrīvo pieteicējas no atbildības par aizliegtu vienošanos.

[4.3] Nav nepieciešams uzdot jautājumu Eiropas Savienības Tiesai par Līguma par Eiropas Savienības darbību 101.pantā lietotā termina „tirdzniecības nosacījumi” interpretāciju. Centra viedoklis, ka nepieciešams šāds Eiropas Savienības Tiesas skaidrojums, balstīts uz uzskatu, ka Konkurences padome nepamatoti Konkurences likuma terminu „realizācijas noteikumi” pielīdzinājusi Eiropas Savienības līgumā lietotajam terminam „tirdzniecības nosacījumi” un nepamatoti secinājusi, ka šajā lietā konstatētās pieteicēju darbības ir aizliegtas. No lēmuma pamatojuma un Konkurences padomes paskaidrojumiem kopumā izriet, ka ar realizācijas noteikumiem Konkurences padome ir sapratusi informāciju par iepirkumos piedāvātajām programmām, to realizēšanas vietām un cenām pirms šo iepirkuma piedāvājumu iesniegšanas. Informāciju par programmām, par sadarbības partneriem, tostarp prakses vadītājiem un pedagogiem, par programmu akreditāciju ne tikai pirms, bet arī pēc iepirkuma piedāvājumu iesniegšanas Konkurences padome arī atzinusi par realizācijas noteikumiem. Lietā esošie pierādījumi apstiprina, ka pieteicējas rīkojās ar kopīgu nodomu sadarboties un apmainīties ar informāciju, ko parastos apstākļos konkurējoši komersanti viens otram neatklāj un kas ir aizliegts. Līdz ar to tiesa atzīst, ka Eiropas Savienības Tiesas skaidrojums par Eiropas Savienības līguma termina „tirdzniecības nosacījumi” izpratni un interpretāciju šajā lietā nav nepieciešams.

[4.4] Nav pamatots */Nosaukums/1* viedoklis, ka Konkurences padome pieļāvusi procesuālus pārkāpumus, veicot izmeklēšanas darbības */Nosaukums/1* juridiskajā adresē Gulbenē. Saskaņā ar Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punktu Konkurences padomes amatpersonām ir tiesības, pamatojoties uz tiesneša lēmumu, policijas klātbūtnē bez iepriekšēja brīdinājuma iekļūt tirgus dalībnieka īpašumā, valdījumā vai lietošanā esošajās nedzīvojamās telpās, transportlīdzekļos un citos kustamos un nekustamos objektos, atvērt tos un tajos esošās glabātavas, veikt šo objektu un glabātavu piespiedu pārmeklēšanu un tajos esošo dokumentu un mantu, tai skaitā elektroniskās informācijas sistēmā saglabāto ziņu apskati, tostarp arī izņemt atrastās mantas un dokumentus, kuriem var būt nozīme lietā un veikt elektroniskās informācijas sistēmā saglabāto ziņu izdrukāšanu vai ierakstīšanu elektroniskās informācijas nesējos, kā arī pieprasīt un saņemt paskaidrojumus no tirgus dalībnieka darbiniekiem. No lietas materiāliem izriet, ka izmeklēšanas darbības Gulbenē tika

veiktas likumā noteiktā kārtībā, proti, piedaloties policijas darbiniekam un saskaņā ar Konkurences padomes izdotu pilnvaru un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2010.gada 27.septembra lēmumu, ar kuru Konkurences padomes amatpersonām tika atļauts policijas klātbūtnē bez iepriekšēja brīdinājuma veikt Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4. un 5.punktā minētās darbības Gulbenē un Preiļos. Līdz ar to apstākļi, ka */Nosaukums/1* pārstāve minēto darbību izpildes laikā neatradās uz vietas, nebija šķērslis minēto darbību veikšanai, tāpēc pārbaudes veicējiem nebija pienākuma sazināties ar *A.K.* un telefoniski informēt viņu par viņas tiesībām. No šo darbību veikšanas protokola izriet, ka tās */Nosaukums/1* darbinieces, kuras atradās pārbaudes brīdī uz vietas, tika informētas par viņu tiesībām, par ko parakstījās protokolā. Savukārt tas, vai telefoniski izpaust kādai no pārbaudi veicošajām Konkurences padomes amatpersonām vai savai darbiniecei personīgā e-pasta paroli, bija atkarīgs no pašas *A.K.*, kura pārbaudes uzsākšanas brīdī uz vietas neatradās un arī vēlāk tur neieradās. Turklāt lietā nav strīda par to, ka pārbaudīto e-pastu *A.K.* izmantoja darba vajadzībām.

[4.5] Pieteicējam piemērotie sodi noteikti atbilstoši Ministru kabineta 2008.gada 29.septembra noteikumiem Nr.796 „Kārtība, kādā nosakāms naudas sods par Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā un 13.pantā minētajiem pārkāpumiem” un ir samērīgi. Tā kā Konkurences padomei lēmuma pieņemšanas laikā vēl nebija pieejami pieteicēju 2010.gada pārskati, naudas sods pamatoti tika aprēķināts no 2009.gada neto apgrozījumiem. Padome pamatoti ir ņēmusi vērā to, ka konkrētais pārkāpums atzīstams par sevišķi smagu un ilga vairāk par gadu, tāpēc saskaņā ar minēto noteikumu 14.punktu par pārkāpuma smagumu noteica naudas sodu 1,5 % apmērā, bet par pārkāpuma ilgumu saskaņā ar šo noteikumu 19.2.apakšpunktu naudas sodu noteica 0,1% apmērā no pieteicēju 2009.finanšu gada neto apgrozījuma, t.i., pavisam kopā 1,6 %. Uz lēmuma pieņemšanas brīdi */Nosaukums/1* jau bija pārtraukusi darba attiecības ar Centra valdes locekli un aņņēmās turpmāk vairs kopīgi ar Centru neizmantojot vienu materiāli tehnisko bāzi un darboties tirgū patstāvīgi, arī Centrs bija norādījis uz minēto darba attiecību pārtraukšanu un papildus paskaidrojis, ka ir pārtraukta informācijas nosūtīšana */Nosaukums/1*. Līdz ar to Konkurences padome pamatoti minētos apstākļus ņēma vērā kā atbildību mīkstinošus apstākļus un par 10% samazināja pieteicējam nosakāmo sodu apmēru.

[5] Pieteicēja */Nosaukums/1* iesniegusi kasācijas sūdzību par tiesas spriedumu pilnā apjomā. Kasācijas sūdzība pamatota ar tālāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Tiesa kļūdaini piemērojusi Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punktu, secinot, ka norma pieļauj izmeklēšanas darbības veikt telefoniski. Konkurences padome telefoniski ieguva A.K. e-pasta paroli, lai gan A.K. netika iepazīstināta ar viņas tiesībām Konkurences likuma 9.³pantā paredzētajā kārtībā. Tas redzams no izmeklēšanas darbību protokola. Telefoniski arī nebija iespējams uzrādīt dienesta apliecību, nebija pienācīgi iespējams iepazīstināt ar tiesībām un pienākumiem, nebija iespējams uzrādīt tiesas lēmumu, ievērotas tiesības izteikt piezīmes un lūgumus un izmantot citas procesuālās tiesības.

[5.2] Būtiski, ka A.K. e-pasts bija privāts. E-pasts ir elektronisko sakaru sistēma, kas ir pielīdzināma korespondencei, bet nevis elektroniskā informācijas sistēma, tādēļ Konkurences padomes izpilddirekcijas rīcība neatbilst Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punkta „b” un „e” apakšpunktam.

[5.3] Tiesa nepamatoti atzina, ka tas, vai telefoniski izpaust kādai no pārbaudi veicošajām Konkurences padomes amatpersonām vai savai darbiniecei personīgā e-pasta paroli, bija atkarīgs no pašas A.K., jo to A.K. darīja pēc Konkurences padomes pieprasījuma.

[5.4] Tiesa nav pārbaudījusi, vai Senāta 2011.gada 29.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKA-100/2011 un 2009.gada 29.jūnija spriedumā lietā Nr.SKA-234/2009 tika piemērots Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punkts.

[5.5] Tiesa pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo un trešo daļu un 251.panta piekto daļu, jo nav argumentējusi, kāpēc tā noraida pieteicējas argumentus par to, ka pieteicēja un Centrs apmainījās iepirkumos ar informāciju, kas nesatur informāciju par pakalpojumu realizācijas noteikumiem.

[5.6] Tiesa pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 154.panta trešo daļu un 251.panta piekto daļu, jo nav norādījusi, kāpēc tā uzskata par pierādītu faktu, ka sarakste, kurā bija iesaistīti koordinatori, ir uzskatāma par saraksti starp pieteicēju un Centru un kāpēc tā ir noraidījusi pieteicējas argumentus, ka attiecībā uz šo informāciju nepastāvēja divpusēji kontakti starp pieteicēju un Centru. Tiesa nav norādījusi argumentus, kāpēc tā noraidījusi pierādījumus tam, ka koordinatori ir neatkarīgi tirgus dalībnieki.

[5.7] Tiesa pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 251.panta prasības, jo nav atspoguļojusi spriedumā un izvērtējusi pieteicējas rakstveida paskaidrojumus.

[5.8] Tiesa nepareizi tulkojusi Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktā minēto jēdzienu „realizācijas noteikumi”. No likuma teksta izriet, ka vienošanās par informācijas apmaiņu par „realizācijas noteikumiem” līdzās vienošanās par „cenām” un „tarifiem” ir patstāvīgs tiesību normas regulēšanas objekts. Tāpēc tiesa nepareizi piekritusi, ka iepirkumos piedāvāto programmu cenas ir uzskatāmas par realizācijas noteikumiem.

[5.9] Tiesa nav piemērojusi Ministru kabineta 2008.gada 29.septembra noteikumu Nr.798 „Noteikumi par atsevišķu horizontālo sadarbības vienošanos nepakļaušanu Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktajam vienošanās aizliegumam” 2.1. un 9.punktu, jo lai vienošanās būtu atļauta un par to nebūtu jāinformē Konkurences padome, vienošanās dalībnieku tirgus daļa nevar pārsniegt 20% no kopējā tirgus daļas. Tiesa nav konstatējusi, kāda ir šī daļa un vai tā pārsniedz noteikto.

[6] Pieteicēja Centrs iesniegusi kasācijas sūdzību par tiesas spriedumu pilnā apjomā. Kasācijas sūdzība pamatota ar tālāk minētajiem argumentiem.

[6.1] Tiesa nepareizi interpretējusi Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktu. Informācijas apmaiņa saistībā ar izglītības programmu īstenošanu nav informācijas apmaiņa par realizācijas noteikumiem.

[6.2] Tiesa nav piemērojusi Ministru kabineta 2008.gada 29.septembra noteikumu Nr.798 „Noteikumi par atsevišķu horizontālo sadarbības vienošanos nepakļaušanu Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktajam vienošanās aizliegumam” 9.3.punktu, kas noteic, ka vienošanās aizliegumam netiek pakļautas horizontālās sadarbības vienošanās par kopīgu preču (pakalpojumu) ražošanu, ja dalībnieku tirgus daļa tirgū nepārsniedz 20%.

[6.3] Par iepirkumu Nr.86 tiesa nav norādījusi, kāpēc tā netiešam pierādījumam (kļūdai pieteikumā) ir devusi priekšroku salīdzinājumā ar tiešu pierādījumu – dokumenta izveidošanas datumu pieteicējas valdes locekles datorā un atzinusi par pierādītu, ka vai nu */Nosaukums/I* bija pieejams Centra pretendenta pierādījums pirms pierādījuma iesniegšanas Nodarbinātības valsts aģentūrai vai arī */Nosaukums/I* pretendenta piedāvājumu ir sastādījis Centrs.

[6.4] Tiesa nav argumentējusi, kādēļ tā noraida pierādījumus par to, ka daļēja cenu sakritība iepirkuma Nr.86 pieteikumos ir izskaidrojama ar to, ka cenas bija administratīvi regulētas un zemākās iepirkuma cenas visiem bija zināmas.

[6.5] Tiesa nepamatoti atteikusies uzdot jautājumu Eiropas Savienības Tiesai, jo Konkurences padome nepamatoti plaši interpretē likuma terminu „realizācijas noteikumi”, kvalificējot kā karteļa vienošanos tādu informācijas apmaiņu, kas neattiecas uz preču realizācijas posmu, bet attiecas uz preču ražošanu - (pakalpojumu) sagatavošanu realizācijai posmu un informāciju, kas nav saistīta ar to, pēc kādiem noteikumiem pakalpojums tiek pārdots.

Motīvu daļa

[7] Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 1., 2. un 3.punkts (ar tam sekojošajiem „a” un „b” apakšpunktiem) piešķir tiesības Konkurences padomes izpilddirekcijai pieprasīt no ikvienas personas (personu apvienības) informāciju neatkarīgi no tās uzglabāšanas formas. Šādam pieprasījumam nav jābūt tiesas sankcionētam, un likums neparedz citas kādas īpašas darbības, kas veicamas pirms pieprasījuma izteikšanas. Konkurences padome ir tiesīga izmantot jebkuras tiesiskas metodes un avotus, lai iegūtu lietas izmeklēšanai nepieciešamu informāciju (Administratīvā procesa likuma 59.panta otrā daļa). Informāciju Konkurences padome var arī iegūt telefoniski, klātienē, no vizuāli redzamiem priekšmetiem, no rakstveida dokumentiem utt..

Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4. un 5.punkts piešķir tiesības Konkurences padomes izpilddirekcijai iekļūt ikvienas personas īpašumā, lai iegūtu informāciju. Tā kā šādas darbības atbilst kriminālprocesuālajam kratīšanas institūtam un būtiski skar personas pamattiesības, tad šādām darbībām jābūt tiesas sankcionētām un personai, pret kuru tiek veiktas šādas darbības, ir jābūt informētai par tās tiesībām. Tā kā šīs darbības tiek veiktas reālā laikā un klātienē, tad atbilstoši Konkurences likuma 9.³panta pirmajai daļai informācija par tiesībām sniedzama tam tirgus dalībniekam (dalībnieka darbiniekam), kurš ir klāt pie izmeklēšanas darbības. Tikai klātesošai personai Konkurences padomes izpilddirekcijas darbinieks var apstiprināt savu identitāti un pilnvaras, uzrādot attiecīgu dienesta apliecību.

Tiesa pareizi piemērojusi iepriekšminētās normas, jo lietā konstatēja, ka izmeklēšanas darbību laikā klātesošā persona tika informēta par tās tiesībām, tika

aplēcinātas izmeklēšanas darbību veicošo personu identitāte un pilnvaras. Šī persona atbilstoši 9.panta piektās daļas 4.punktam neatteicās atvērt elektronisko dokumentu glabātuvi. Tam, kādā veidā tirgus dalībnieka darbinieks ieguva informāciju, kas nepieciešama elektronisko dokumentu glabātuves atvēršanai, no cita tirgus dalībnieka darbinieka, nav nozīmes no lietā piemērojamo normu viedokļa.

[8] Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punkts aizliedz un kopš noslēgšanas brīža par spēkā neesošām pasludina tādas tirgus dalībnieku vienošanās, kuru mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā, to skaitā vienošanās par tiešu vai netiešu cenu vai tarifu noteikšanu jebkādā veidā vai to veidošanas noteikumiem, kā arī par tādas informācijas apmaiņu, kura attiecas uz cenām vai realizācijas noteikumiem.

Senāts jau iepriekš atzinis, ka ar jēdzienu „realizācijas noteikumi” ir domāti jebkuri citi darījuma noteikumi (*sk. Senāta 2011.gada 29.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-100/2011 26.punktā*), jo aizliegtas vienošanās bieži attiecas ne tikai uz cenām, bet arī uz noteikumiem, pēc kuriem preces tiek piegādātas vai pakalpojumi sniegti. Piemēram, ar šādiem realizācijas noteikumiem var tikt pastiprināta vienošanās par cenām vai noteikti ierobežojumi preču un pakalpojumu piedāvāšanai. Tāad vienošanās par cenām un citiem darījuma noteikumiem var būt gan kompleksa, gan arī pastāvēt atsevišķi. Šai saistībai nav izšķirošas nozīmes. Saskaņotu realizācijas noteikumu ietekme uz cenu var būt gan tuva un tieša, gan arī attāla.

Lai arī Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktā lietotais jēdziens „realizācijas noteikumi” ir salīdzināms ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101.panta 1.punkta „a” apakšpunktā lietoto jēdzienu „tirdzniecības nosacījumi” (*vācu v. - sonstige Geschäftsbedingungen, angļu v. - any other trading conditions, franču v. - d'autres conditions de transaction*), Senāts nesaskata vajadzību vērsties Eiropas Savienības Tiesā ar prejudiciālu jautājumu par šo jēdzienu, jo tā saturs ir skaidrots jau iepriekš Tiesas nolēmumos un arī juridiskajā doktrīnā.

Senāts nesaskata, ka apgabaltiesa būtu nepareizi noteikusi Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktā minētā jēdziena „realizācijas noteikumi” saturu un tam pakārtojusi aplūkojamās lietas apstākļus.

[9] Tā kā tiesa konstatējusi pieteicēju starpā aizliegtu vienošanos, tiesai nebija pamata piemērot Konkurences likuma 11.panta otro daļu vai piemērot Ministru

kabineta 2008.gada 29.septembra noteikumu Nr.798 „Noteikumi par atsevišķu horizontālo sadarbības vienošanos nepakļaušanu Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktajam vienošanās aizliegumam” normas par tirgus daļām. Noteikumu 6.punkts tieši nosaka, ka horizontālās karteļa vienošanās tiek pakļautas vienošanās aizliegumam.

[10] Tiesas sniegtais pierādījumu vērtējums atbilst Administratīvā procesa likuma 154.pantam. Loģiskas nepareizības tiesas sniegtajā pierādījumu vērtējumā nav konstatējamas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348.panta 1.punktu un 351.pantu, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 30.marta spriedumu, bet SIA „Nosaukums” un SIA „Nosaukums/I” kasācijas sūdzības noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs senators (paraksts) J.Neimanis

Senatore (paraksts) J.Briede

Senatore (paraksts) I.Skultāne

NORAKSTS PAREIZS

Latvijas Republikas Augstākās tiesas
Senāta Administratīvo lietu departamenta
senators

J.Neimanis

Rīgā 2013.gada 29.janvārī